

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5960/2020
27.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Марине Милановић и Добриле Страјина чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Обједињена наплата“ Ниш, кога заступа Владан Антић адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији су пуномоћници Миодраг Радовановић и Ненад Чечевић адвокати из ..., ради дуга, одлучујући о ревизијама туженог изјављеним против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1876/19 од 11.09.2020. године, у седници већа одржаној 27.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебним ревизијама туженог изјављеним против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1876/19 од 11.09.2020. године.

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољене ревизије туженог изјављене против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1876/19 од 11.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 3460/18 од 09.04.2019. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу за обједињену наплату комуналних, стамбених и других услуга и накнада исплати износ од 6.072,00 динара, и то по основу: накнаде за етажно одржавање износ од 5.517,00 динара и еко накнаде у износу од 550,00 динара за период од 01.05.2016. године до 31.07.2017. године са законском затезном каматом почев од 06.10.2017. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати износ од 33.232,00 динара на име накнаде трошкова поступка. Ставом трећим изреке укинута је решење јавног извршитеља др Жарка Димитријевића из Ниша И.ивк број 918/2017 од 09.10.2017. године.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 1876/19 од 11.09.2020. године одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П 3460/18 од 09.04.2019. године.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизије због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизије сматрају изузетно дозвољеним (члан 404. ЗПП).

Према члану 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18) ревизија је изузетно дозвољена због

погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

По оцени Врховног касационог суда, услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. ЗПП нису испуњени. Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, односно за новим тумачењем права у погледу примене одредаба чл. 17. и 262. став 1. Закона о облигационим односима. Према наведеним одредбама закона, стране у облигационом односу дужне су да изврше своју обавезу и одговорне су за њено испуњење, а обавеза се може угасити само сагласношћу њихових воља или по самом закону, при чему је поверилац у облигационом односу овлашћен да од дужника захтева испуњење обавезе, а дужник је дужан да је испуни савесно и у свему како она гласи. У нижестепеним пресудама је изражен став да обавезе корисника комуналних услуга, што укључује и плаћање цене комуналних услуга, настају започињањем коришћења комуналних услуга (почетком пружања услуга од стране комуналног предузећа) и када се оне користе супротно прописима који уређују одређену комуналну делатност. Нижестепени судови су оценили да је тужени обвезник комуналних услуга, обзиром да је власник локала као посебног дела зграде у стамбеној згради, те да је на основу уговора о одржавању стамбених зграда и станова и хитним интервенцијама са ЈП „Ниш стан“ тужени уведен у евиденцију тужиоца као корисник услуга етажног одржавања, и комуналне услуге у спорном периоду користио је као регистровани корисник и власник локала. Овакав став је у складу са правним схватањем израженим у одлукама нижестепених судова и ревизијског суда у предметима са истим чињеничном стањем и правним основом као што је конкретан. Одлуке које је тужени приложио уз ревизију нису доказ о различитом поступању судова у истој чињеничној и правној ситуацији, као што је конкретна, као ни различитом поступању судова о истом захтеву као што је конкретан, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Побијаном пресудом правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. ЗПП. Према члану 468. став 6. тог закона, против одлуке другостепеног суда (у поступку у спору мале вредности), ревизија није дозвољена.

С обзиром да се у конкретном случају ради о спору мале вредности, ревизија туженог није дозвољена на основу одредбе чл. 468. и 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић